

PARTIT DEL TREBALL DE CATALUNYA

Full de campanya electoral

Nº 2 - 17 de febrer de 1979

L'ATUR I LA CRISI TENEN SOLUCIÓ

Sens dubte estem passant una greu crisi econòmica molt gran, on cada dia és major el nombre de treballadors en atur, la vaga d'inversions és quasi total i la producció ha baixat vertiginosament.

Totes les forces polítiques tant les de dreta com les d'esquerra tradicional han fet públic pels quatre vents, tenir alternatives i solucions a l'atur, i a la crisi, però els resultats són clars: els expedients de crisi es donen cada dia, no es creen nous llocs de treball i el poder adquisitiu dels salaris és cada vegada més reduït.

La UCD que tenia a les seves mans la possibilitat d'arreglar aquests problemes no ho ha fet. I no solament això sinó que amb els Pactes de la Moncloa ha aconseguit tot el contrari, és a dir, elevar substancialment els expedients de crisi i per tant augmentar la xifra d'aturats i profunditzar la crisi dins de sectors importants de la producció com són el tèxtil, l'automòbil, la siderúrgia, i la construcció naval. La UCD ha demostrat ser incapaç de resoldre la crisi per una senzilla raó, soisament li preocupa els interessos dels grans monopolis a costa de les penalitats de la majoria de la població treballadora.

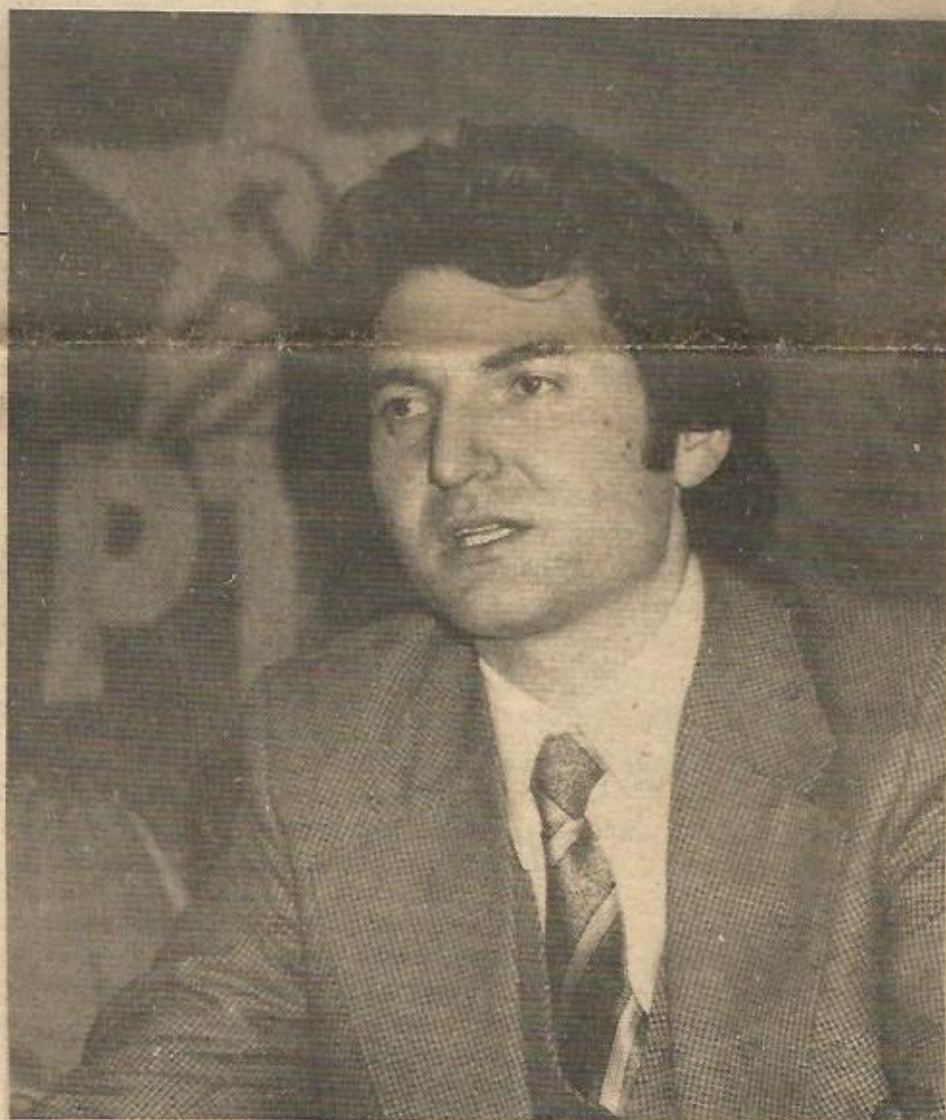
Però les forces de l'esquerra que van obtenir representació parlamentària a les darreres eleccions tampoc han ofert solucions justes i viables a aquests problemes. No sols no han plantejat una alternativa diferent a la dels monopolis, sinó que han acceptat el Pacte de la Moncloa, fent-se co-responsables de la greu situació actual de deteriorament per la que està passant el poble treballador.

En canvi EL PARTIT DEL TREBALL va recusar els Pactes de la Moncloa perquè eren inviables per a sortir de la crisi i perquè a més a més descarregaven sobre les espatlles dels treballadors i la petita i mitjana empresa tot el pes de l'actual crisi econòmica. Al mateix temps van oferir a canvi una alternativa que sobre la base d'una intervenció democràtica d'Estat sobre l'Economia, és possible sortir de la crisi, creant nous llocs de treball, oferint crèdits als petits i mitjans industrials i comerciants, utilitzant a ple rendiment totes les disponibilitats humanes i materials, orientant les inversions en les zones geogràfiques del país, que més ho necessiten i en els sectors més afectats per la crisi.

EL PARTIT DEL TREBALL hem elaborat també unes mesures d'urgència per a combatre l'atur com a qüestió fonamental de la crisi i que a Catalunya es concreta: 1ª Un subsidi de desempleo per a tots els aturats reals. 2ª Mesures per als sectors en crisi, especialment per al tèxtil i el sector de l'automòbil. 3ª Mesures de suport a la PIME i 4ª Un Pla de construcció de vivendes, escoles i obres públiques.

L'ATUR I LA CRISI TENEN
SOLUCIO AMB UNA ESQUERRA
DIFERENT

VOTAR AL PARTIT DEL TREBALL és garantir que al Parlament s'aixecarà una veu d'esquerres diferent que defensarà l'única alternativa possible avui a l'atur i la crisi mantenint els interessos dels treballadors i de la majoria de la població.

MANUEL GRACIA

"Perquè es pugui realment acabar amb la crisi, cal una esquerra diferent en el Parlament, com el PTC, que no signi nous Pactes de la Moncloa i que condicionei a l'esquerra històrica perquè defensi de manera conseqüent els interessos dels treballadors.

AMB UNA ESQUERRA DIFERENT

els candidats parlen

JOAN MINGUELLA

blació i, per tant, uns serveis de salut gratuïts i accessibles per a tothom.

Entenem que l'activitat sanitària cal que s'imparteixi mitjançant una medicina integral, i és fonamental, per tant, que quedi inclosa aquí la prevenció, la cura, la rehabilitació i l'educació sanitària de la població.

La nostra alternativa està basada en una descentralització de tots els organismes de gestió sanitària a tots els nivells amb la participació a aquesta gestió del personal sanitari, de l'Administració i del conjunt de la població, en concret dels usuaris. El PTC ens proposem frenar l'actual avalantxa de restriccions que ha posat en marxa l'UCD i defensarem en el Parlament una sèrie de mesures: potenciar el control per part dels treballadors dels fons de la Seguretat Social, la posta en funcionament dels centres ja construïts que actualment estan parats, la dotació de presupostos extraordinaris i concerts als hospitals públics que actualment estan en crisi i la conversió progressiva dels actuals ambulatoris de la Seguretat Social en autèntics centres de salut on es imparteixi aquesta medicina integral.

Igualment, el PTC lluitarem per la restitució de les anteriors prestacions que venia fent la Seguretat Social: el pago per medicaments, les pròtesis, etc.; defensarem un pla d'urgència pels hospitals municipals i comarcals, un pla d'urgències per a acabar amb la misèria i l'abandono dels centres psiquiàtrics i aconseguir l'incorporació d'aquests centres al règim general de la S.S. El PTC demanarem que es promulgui una nova legislació que freni l'actual deterior del mitjà ambient i que s'aconsegueixi restituir progressivament un mitjà de vida habitable.

El PTC defensarem i defensarem al Parlament la presentació d'un projecte alternatiu de reforma sanitària dintre de la línia d'un servei nacional de salut que elimini el pas a la privatització de la Sanitat Pública que ens volen imposar les dretes. Dintre d'aquesta llei de reforma sanitària volem defensar el dret, ja contingut al projecte d'Estatut d'Autonomia per Catalunya, d'organitzar la nostra pròpia Sanitat.

TERESA FONT

que hi ha als Còdics civil i penal, així com a la legislació laboral (patria potestat compartida, lles proteccionistes, desaparició del concepte jurídic de l'adulteri i de "l'amancebamiento", administració compartida dels bens i un llarg etc.)

Una altra cosa urgent serà la proposta de Llei que el PTC defensarà en torn a la regulació del divorci. En síntesi la nostra proposta contempla el divorci per mutu acord, tramitació desde 1 a 2 anys, i costos proporcionals segons l'economia dels cònjuges. Un altre problema molt interessant per a la dona és la Planificació Familiar. És a dir, el dret que té tota dona a decidir el nombre de fills i el moment que els vol tenir. La despenalització dels anticonceptius és la primera mesura, però no és suficient, perquè ni soluciona realment el problema, ni dona una educació sanitària al país. Cal un marc legal, per a que a partir d'aixó es desenvolupi la Planificació Familiar amb uns criteris definits. En general la nostra proposta és: que la Planificació s'en faci càrrec la Seguretat Social, i que bàsicament compleixi les funcions d'assistència, educació i investigació. El fet de fer funcionar la Planificació, que essencialment beneficiaria a la dona, aconseguiria la disminució d'embarassos no desitjats i per tant d'aborts.

TERESA FONT I SALA, 29 anys, casada i amb una filla. Llicenciada en Filosofia i Lletres. Treballa dins el camp de l'ensenyament com Professora Agregada d'Història a l'Institut Infanta Isabel de Barcelona. Ingressà al Partit del Treball el any 1969. Desde les Jornades Catalanes de la Dona en les que va participar, es va integrar en el moviment feminista, on ara milita activament. Es candidata n.º 16 a les legislatives per a la província de Barcelona.

El PTC s'ha preocupat de la situació de la dona i treballa dins de les organitzacions feministes. Per a tu, quins són els problemes més greus que té plantejats la dona?

A més a més, la situació jurídica en que es troba la dona, l'ha mantingut en una situació d'inferioritat. Actualment, aquestes lleis encara no han segut derogades.

T. F. - Els problemes que té plantejats la dona són conseqüència de l'etapa franquista que hem viscut, i que sens dubte ha afectat més a la dona que a l'home.

La dona "mestressa de casa", i no podem oblidar que són majoria en aquest país, es troba totalment aïllada, sense incidència dins la vida política i ciutadana del país.

La dona treballadora, que ha de fer a l'hora el seu treball i les seves feines de la casa, té problemes de seguretat en el treball, discriminacions, manca de guarderies, etc... a tot això, s'ha d'afegir la pròpia mentalitat del marit que no col·labora amb les feines de la casa.

Quina mena de canvis i propostes de lleis defensarà el PTC dins el Parlament, però a que pugui canviar la situació de la dona?

T. F. - Per a que millori la situació de la dona, s'han de donar uns canvis profunds, i això requereix que l'esquerra parlamentària tingui una política clara i conseqüent per a la defensa dels drets de la dona. Les noves Corts han de donar solució als greus problemes del país (atur, autonomies, crisis econòmica...), però considerem que hi ha una sèrie de lleis que beneficien a la dona, les quals ha de ser tractades amb un caràcter prioritari. Dins d'aquestes lleis podem trobar la derogació de totes les qüestions discriminatòries per a la dona

Ja que ha sortit el tema de l'abort. Quina posició té el PTC sobre aquest tema?

T. F. - No podem deixar en un cantó la realitat, conseqüència de no estar regulat, hi ha 400.000 aborts anualment a l'estranger, sense comptar els realitzats clandestinament dins el país. Nosaltres entenem l'abort, no com un mètode anticonceptiu més, sinó com la possibilitat de rectificar possibles errades de Planificació, ja siguin mèdics (errades dels anticonceptius, evitar trastorns hereditaris...), de pal·liar els efectes d'una informació errònea, d'una agressió sexual, o de qualsevol altra circumstància social que doni lloc a un embaràs no desitjat. Com a realitat social, que existeix i existirà, cal despenalitzar-lo i obrir un ampli debat popular, per a la seva regulació democràtica amb una llei.

JOAN MINGUELLA MARTI, Metge. Llicenciat en medicina y cirurgia en 1972. Especialista en cirurgia general i cirurgia del aparell digestiu en 1975. Metge resident de cirurgia a l'Hospital del Mar de Barcelona de 1972 a 1976. Cirurgià de la Seguretat Social per concurs-oposició des de 1978, és també professor de Patologia quirúrgica de l'escola universitària d'enfermeria.

Fou elegit delegat de l'Hospital del Mar en la mesa d'hospitals de Barcelona en 1975. Membre elegit del organ permanent de l'Assemblea del Hospital del Mar.

Responsable de la Secretaria de Sanitat del Comitè Central. Membre de ple dret del Comitè Central del PTC. Se presenta a les legislatives per Barcelona en el lloc numero set.

¿Quines repercussions tenen els darrers decrets llei aprovats per l'UCD sobre SANITAT?

Es parteix d'una situació que no és més que l'herència de la gestió del Govern de l'UCD i d'una manca d'oposició real i efectiva dels partits d'esquerra. La firma dels Pactes de la Moncloa ens han donat com a resultat l'aprovació d'una sèrie de decrets-lei sobre Sanitat contraries a la reforma sanitària que està demanant tota la població.

Aquests decrets-lei representen fonamentalment una avalantxa de restriccions en les prestacions que venia fent actualment la Seguretat Social tant a nivell d'hospitals, (de material i personal), com a nivell de serveis als usuaris, com és l'augment de pago pels medicaments, la restricció de presta-

cions en les protèsis dentàries, al material ortopèdic i als concerts amb els hospitals públics i privats.

Tot això ve acompanyat d'un empitjorament de les instal·lacions públiques i la paralització dels projectes en marxa de la Seguretat Social. Al mateix temps hi ha una ausència total de traspassos administratius i financers a la Generalitat de Catalunya i una manca de claredat als contes de la Seguretat Social, sense cap participació real dels treballadors i dels usuaris al control d'aquestes comp-

¿Quina alternativa sanitària presenta el PTC davant d'aquesta situació?

Des del punt de vista general, el Partit del Treball defensarem el dret a la salut igual per tota la po-

Entesa i sindicalisme de classe

El Partit del Treball tenim uns objectius molt clars en relació a la formació d'una nova Entesa perquè considerem que el Senat té que ser una cambra de les Nacionalitats y regions en les que cada territori autònom té que ser defensat per un representant comú. En aquest sentit, coincidim amb l'Agrupació d'Electors per l'Entesa que defensa Benet perquè considerem que presenta un programa just de defensa de l'Estatut, perquè vol la minoria catalana per al Senat, perquè demana unitat per després de les eleccions legislatives per a la formació d'aquesta minoria catalana y perquè recull l'espirit unitari, el contingut polític de les comandes i exigències del nostre poble.

Per aquestes raons, el PTC hem pres la decisió de donar suport a l'Entesa de Benet. Hem pres aquesta decisió sense participar en cap negociació (de la que hem sigut marginats), sense cap contrapartida, sense interessos partidistes, sinó valorant de forma meticulosa totes les qüestions polítiques del futur de Catalunya, del nostre Estatut i defensant l'unitat de les forces progressistes. Hem pres opció per una candidatura no partidista. Tot això ha sigut fruit d'un correcte anàlisi del nostre Partit i per tant vam prendre aquesta decisió de forma lliure i independent.

Per altra part, entenc que el sindicalisme de classe és un factor de gran importància a l'hora de donar suport a aquesta opció, a l'hora d'anàlitzar amb claredat una posició s'ha d'adoptar en relació a l'Entesa.

Ha sigut molt important que el sindicalisme

de classe no s'hagi definit entorn a una opció política determinada en aquestes eleccions, és a dir, que no dongui suport a cap llista concreta per el Congrés, perquè evidentment està atra-

Coincidim amb l'Agrupació d'Electors per l'Entesa de Benet perquè té un programa just de defensa de l'Estatut

vessant una conjuntura política i sindical de gran transcendència i qualsevol obstacle que dificulti el seu avanç, seria negatiu per els propis interessos dels treballadors.

Però una qüestió és el Congrés i una altra molt diferent és el Senat. En la mesura que el Senat no té que ser una Cambra de partits, sinó de nacionalitats i regions, entenc que en aquest cas no existeixen opcions partidistes, encara que es tinguin defensades per determinats partits. I això, no és pas una contradicció, pel contrari respon objectivament als

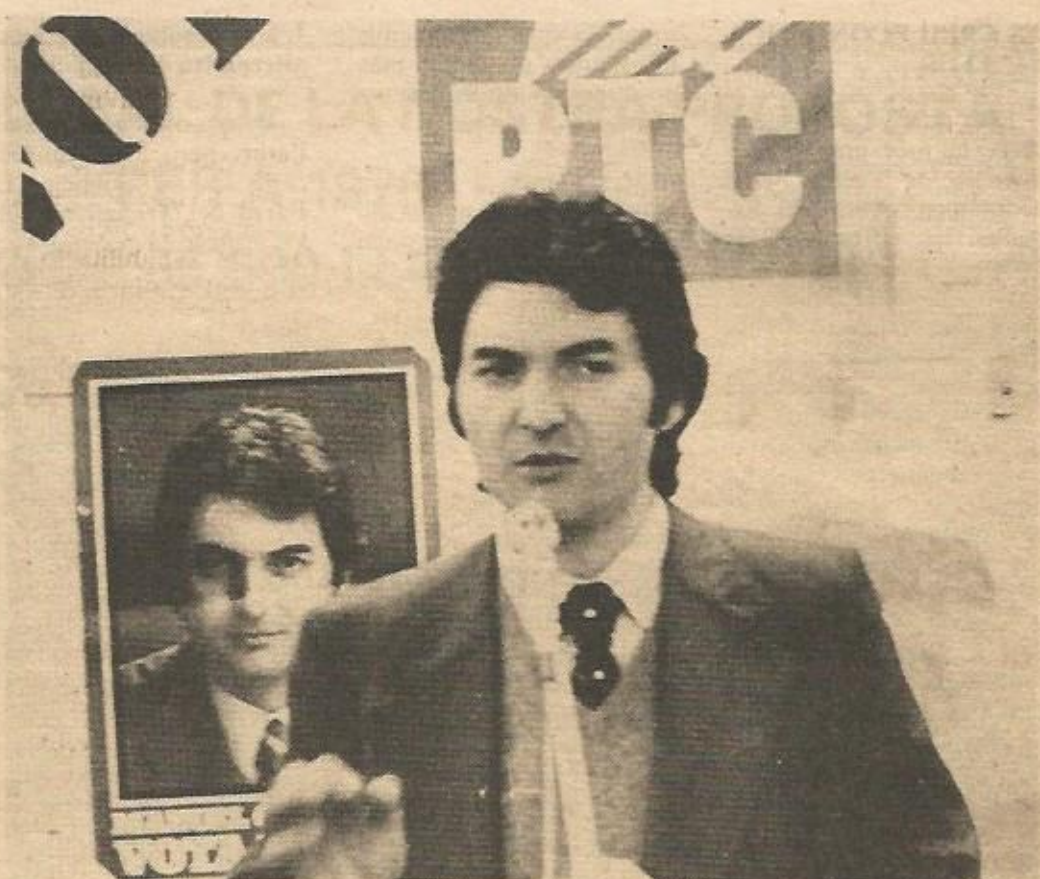
interessos en aquest moment del nostre poble.

En la mesura que el programa de l'Entesa de Benet es el correcte, entenc que el sindicalisme de classe té que donar-li el seu suport. Jo només li veig ventatges i molt pocs inconvenients a una decisió política com aquesta per part del sindicalisme de classe. Els sibles inconvenients poden venir del enfredament de les relacions amb els socialistes i amb sectors de la UGT, i no amb tots els socialistes, sinó amb aquells sectors que més han portat la política del trencament i del sectarisme.

En canvi, els beneficis que comportaria aquesta decisió són molt importants, perquè assenten les bases per al futur en la lluita per l'Estatut. Si en aquestes eleccions, el sin-

Al sindicalisme de classe li correspon fer política per el bé de Catalunya, de l'Estatut i perquè els treballadors siguin la força fonamental que encapçali la lluita perquè no ens retallin l'Estatut

dicalisme de classe es pronuncia per una clara opció per l'Estatut i dona suport a una candidatura unitària, suposarà aixecar una bandera moral molt important envers el

futur, perquè el sindicalisme de classe està present ara, abans i després de les eleccions.

En segon lloc, perquè aquesta decisió política comportarà una corrent de simpatia i aprovació entre amplis sectors

troba en la política desenvolupada per la direcció del seus sindicats. Aquesta corrent de simpatia serà molt positiva per el avanç cap a la "Intersindical" cap a la unitat de tots els homes i dones que lluiten per un sindicat de classe.

Aquesta decisió política també és molt important, perquè el sindicalisme de classe no tant sols ha de treballar per els interessos immediats dels treballadors, sinó que al mateix temps ha de portar una activitat educadora. El sindicalisme de classe té una tribuna d'una audiència política molt amplia, sobre tots en aquests moments i

per tant li correspond el actuar políticament, fent política pel bé de Catalunya, pel bé de l'Estatut, perquè els treballadors siguin la força fonamental que porti la direcció de la lluita perquè no ens retallin l'Estatut. En la lluita unitària en contra de tot sectarisme, educar als treballadors en l'activitat política la qual no es contradu amb els seus interessos econòmics, sinó que es un instrument necessari per avançar cap el socialisme, per unir la lluita per la seva lliberació com a classe amb la lluita de lliberació com a poble oprimint.

MANUEL GRACIA I LUÑO

EL DIA 24 TOTS AL POBLE ESPANYOL

El proper dia 24 es celebrarà en el Poble Espanyol de Barcelona, l'acte central de la campanya electoral del PARTIT DEL TREBALL DE CATALUNYA en el qual intervendran a les 7 de la tarda:

- o Josep BENET Primer candidat per Barcelona per el Senat de l'Agrupació d'Electors per l'Entesa.
- o Manuel GRACIA Secretari General del PTC i primer candidat per Barcelona per al Congrés.
- o Eladio GARCIA CASTRO Secretari General del PTE i primer candidat per Sevilla per al Congrés.

A continuació es celebrarà una Gran Ballada de Carnestoltes amb l'actuació d'Oriol TRAMVIA, Gato PEREZ, l'Orquesta NIZA amb Raül del CASTILLO i Rocky MUNTANER.

A PASSAR-HO TOTS BE AMB EL PTC Assitiu al mitin central del nostre Partit i divertiu-vos amb la gran festa que cel-lebrarem després.

PROGRAMA ELECTORAL

Per errors de redacció en el passat número del full de campanya, hi ha dos canvis en el nostre programa electoral, quedant de la següent manera:

Punt 31) Promulgació d'una moratòria nuclear durant cinc anys que suposaria la paralització del programa nuclear fins a què, després d'un ampli debat sigui el poble, mitjançant un referèndum, el qui decideixi en torn el futur de les centrals nuclears.

Punt 33) Llei del divorci que contempli l'acord entre les dues parts i la ràpida aplicació de les sentències amb costos proporcionals. Despenalitzar l'avortament i obrir un ampli debat popular perquè es reguli democràticament per llei.

CLAREDAT I FERMESA AL PARLAMENT AMB UNA ESQUERRA DIFERENT

LA ALTERNATIVA DEM

LA CRISI ECONOMICA I L'ATUR

Sens dubte, l'atur constitueix la més greu conseqüència de l'actual crisi econòmica. Avui en Espanya, les xifres reals de l'atur s'apropen als 2.000.000 de persones, la qual cosa representa més d'un 10% de la població activa total. Les causes d'aquesta elevadíssima xifra de parats cal atribuir-les a les repercussions que ha tingut l'aplicació per part dels monopolis dels avenços tecnològics i científics en el procés de producció.

L'aplicació continuada de modernes tècniques a la producció, comporta una multiplicació ilimitada de la capacitat productora, augmentant amb això les possibilitats de beneficis. La modernització i l'automatització de la maquinària, suposa que la mateixa quantitat de productes son elaborats o confeccionats en una quantitat de temps molts més reduïda i amb la meitat de personal.

Llavors, i malgrat que el Govern digui lo contrari, una política d'inversions del capital privat (en el cas de produir-se) no porta per ell mateix un augment en les xifres d'empleu; al contrari, suposa una elevació de les xifres de l'atur. Al destinar-se la inversió a la modernització i reconversió dels equips de producció, a curt plaç sobra per-

sonal, ja que amb menys treballadors s'elaboren més productes i amb menys quantitat de temps.

Més a més, a Espanya aquesta qüestió te encara més gran abast, per quan l'aparell productiu ha de modernitzar-se, cal que es fagi més competitiu, en una paraula, té que adequar-se a les necessitats que li planteja la futura entrada al Mercado Común.

Per això, la política econòmica que aplica el Gran Capital es basa sobre una ampliació i profunda reconversió de la capacitat productiva de la nostra economia, que en poques paraules significa: mantenir i augmentar el nivell de beneficis dels empresaris a costa de salaris miseriosos i de xifres insultants de parats.

En aquest sentit, els Pactos de la Moncloa, són una experiència pràctica, clara i evident de que la política econòmica del capital financer, porta a un agreujament de la crisi en lloc de tallar-la. Lo pitjor de tot en aquest cas, ha sigut el que forces de l'esquerra parlamentaria que el 15 de juny van prometre sortir de la crisi sense que la paguessin els treballadors, després firmessin am UCD aquests pactes que tan greus conseqüències han portat per al poble treballador.

L'atur te solució amb una alternativa diferent

Es possible acabar amb l'atur, però això significa canviar de política. El Partit del Treball no sols va criticar la política econòmica del Govern i el Pacto de la Moncloa, sino que a la vegada elaborem una alternativa econòmica diferent, possible i eficaç per sortir de la crisi, que sense ésser una proposta de caràcter socialista, inarribable en el moment actual, s'oposa a una superació real de la crisi i que a més a més defèn en front als interessos monopolistes, els interessos de la classe obrera i de la majoria de la població.

La base de la nostra alternativa econòmica consisteix en considerar el Sector Públic com el motor principal de la recuperació econòmica, perquè entenem que sols mitjançant l'actuació democràtica de l'Estat es podrà garantir la recuperació de la nostre economia en front qualsevol tipus de mesures desestabilitzadores promogudes per aquells sectors del Gran Capital interessats en beneficis fàcils i especulatius. A la vegada l'Estat haurà d'assegurar el caràcter democràtic d'un Pla alternatiu al servei dels interessos populars i del interès general del país.

La nostra proposta es caracteritza per un nou

tipus d'inversió democràtica de l'Estat en l'economia que utilitzi plenament tots els recursos materials i humans existents reorientant-los de forma adequada, a la vegada que procediria a la captació de nous recursos utilitzant com fonts de financiació una Reforma Fiscal altament progressiva.

Sols hi han 2 camins davant la crisi actual, un el dels monopolis, que consisteix en lo fonamental: en descens continuat dels salaris, l'increment dels expedients de crisi dels petits i mitjans industrials i comercials, l'augment incesant de l'atur i el fet de que Espanya sigui un simple apèndix del Mercado Común.

L'altre, la que proposa el Partit del Treball que parteix de criteris totalment oposats, plantejant la creació de llocs de treball per acabar l'atur, defenent el poder adquisitiu dels salaris i l'autèntic ajut per als petits i mitjans empresaris. Volem modernitzar el país, però no a costa de centenars de milers de parats; no es tracta de que Espanya es converteixi en un soci de segona classe de la comunitat Econòmica Europea, sino de gaudir el país d'una estructura productiva moderna i que dongui sortida a les necessitats del conjunt de la població treballadora.

MESURES CONTRA L'ATUR A CATALUNYA

El programa del Partit del Treball contra l'atur, s'inscriu dins de la nostra alternativa diferent i constitueix un pas endavant en el camí de dur a terme una sortida democràtica a la crisi. Tenint en compte la impossibilitat de la inversió privada per acabar amb l'atur, el nostre programa és possible i viable, damunt la base d'una permanent activitat del Sector Públic que empregui un pla d'inversions públiques necessaries, utilitzant al màxim tots el recursos existents i evitant dispeses innecessaries.

El programa que proposem per a Catalunya va dirigit fonamentalment en 4 direccions:

1. Assegurances de desempleu

L'assegurança de desempleu és una mesura necessària mentre no és creïn els llocs de treball necessaris per a tots el treballadors en atur. Conseqüentment, resulta un objectiu prioritari el garantir una protecció oficial i adequada a tots els parats de Catalunya, doncs sols la meitat aproximadament cobra l'assegurança de desempleu i amb greus

deficiències de quantia, duració i financiació.

Les mesures basiques que proposem consisteixen en:

1. Elaboració i aprovació d'un text legal únic que reculli: l'elaboració d'un cens de parats ficat al dia i real; extensió de la cobertura de desempleu a tots els règims de la Seguretat Social, inclòs el camp i el mar; un subsidi equiparable al salari real; duració de la prestació amb 12 mesos prorrogables; subsidi assistencial de quantia igual al salari mínim interprofessional per als parats que no puguin cobrar el subsidi de desempleu.

2. Creació urgent de l'Institut d'empleu, integrat per l'Administració, centrals sindicals i organitzacions empresarials, el qual objectiu consisteix en la creació i manteniment del màxim número de llocs de treball. Pel seu caràcter descentralitzat, gaudiria a Catalunya d'amplia autonomia per a resoldre els problemes de seu àmbit nacional.

3. Respecte als joves sense feina (prop de 66.000 en juny de 1978), proposem afavorir la contractació de la mà d'obra juvenil; impulsar per mitjà de la Generalitat una estadística seria per l'edat, sexe, sectors i comarques; estudiar conjuntament amb el Consell Nacional de la Joventut les causes i conseqüències de l'atur juvenil i les seves possibles solucions; i la reestructuració de la Formació Professional i creació d'un Servei Nacional d'Ocupació Juvenil.

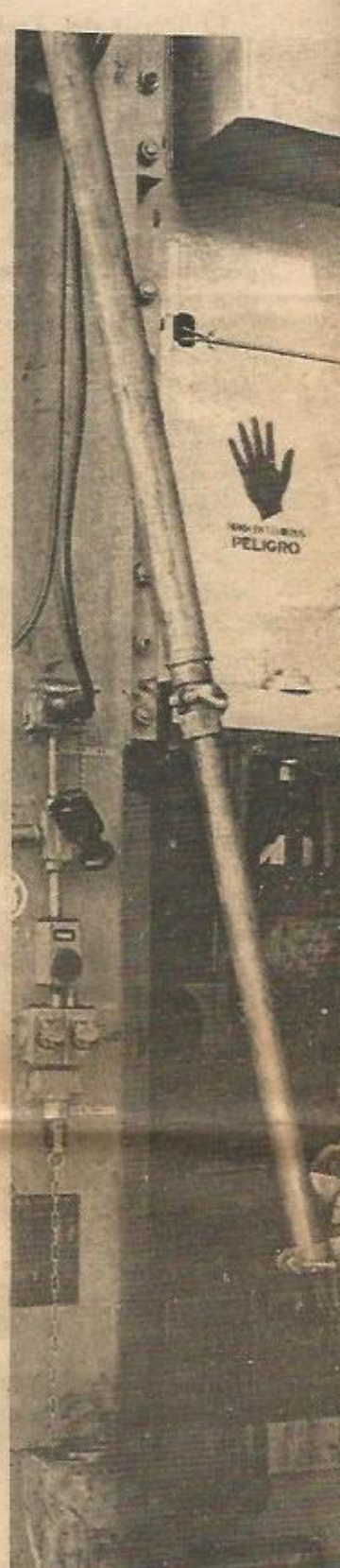
2. REESTRUCTURACIÓ DE SECTORS EN CRISI

Els sectors industrials especialment afectats per l'atur a Catalunya són: el tèxtil i el sector de l'automoció.

o Sector Tèxtil

El sector tèxtil que als anys 30 agrupava el 50% de la població activa catalana, en 1975 sols ocupa ja el 17%. Causes de la crisi són la deficient estructura empresarial, amb petites empreses de baixa productivitat i tecnologia antiquada i les limitades perspectives exportadores.

Amb caràcter d'urgència proposem la creació d'una Comissió General, formada per l'Administració, Generalitat, agrupacions empresarials i centrals sindicals, que elabori un pla per la reestructuració i reconversió del tèxtil, en base a: evitar el tancament d'empreses per dificultats conjunturals, mitjançant crèdits especials, moratòries i reduccions de la Seguretat Social, controlar i

fiscalitzar les empreses amb regulació d'empleu; planificar inversions en d'altres sectors per compensar el trasbasse de mà d'obra; impulsar un pla de reconversió, amb recolzament del Sector Públic; regular la comercialització.

Aquestes mesures han d'anar acompanyades de: assegurança de desempleu als treballadors ja aturats; reconversió professional dels treballadors en atur obligat; una Caixa de compensació i un Conveni únic del tèxtil a nivell de Catalunya.

o Sector del automòbil SEAT

La regulació d'empleu de 1978, les especulacions al voltant de la venda de les accions de la INI a la FIAT, les supostes perdes de l'empresa en 1978, i el procés de la integració d'Espanya en la CEE, poden portar a que es prenguin decisions que afectin a l'estabilitat laboral dels treballadors de SEAT.

La nostra alternativa a curt plaç, proposa un plan

L'ATUR A CATALUNYA

L'INE donava a desembre de 1977 les següents xifres d'aturats per provincies a Catalunya:

BARCELONA	88.700	lo que representa el	5,25%	de la població activa.
GIRONA	5.200	"	2,70%	"
LLEIDA	2.500	"	1,88%	"
TARRAGONA	7.400	"	3,93%	"

En la revista "Trabajo y Acción Social" de desembre de 1977 s'ha analitzat la distribució per sectors de l'atur de la forma següent:

AGRICULTURA	712	
INDUSTRIA	46.669	que representa el 46% (12% el tèxtil)
CONSTRUCCIO	31.680	que representa el 31%
SERVEIS	23.442	

TOTAL 102.504

Si tenim en compe l'augment d'aturats dins l'any 1978, podem assegurar amb rigurositat que a la provincia de Barcelona, la xifra d'aturats supera les 135.000 persones, mentre que a tota Catalunya, la xifra d'aturats a finals de desembre de 1978 supera les 200.000 persones.

Aquestes xifres que oferim tenen una validesa relativa, estan per sota dels aturats reals, doncs no tots estan registrats a les oficines d'empleu.

Els sectors més afectats per l'atur a Catalunya son per ordre d'importancia: el tèxtil, el metall i la construcció. Des d'el punt de vista social podem dir que son els joves i les dones, els més afectats per l'atur.

IOCRÀTICA A LA CRISI

petita i mitjana empresa juntes ocupen al 75% dels treballadors i representen el 99,44% dels establiments industrials.

La crisi de la PIME ha augmentat ultimament degut a la política restrictiva en el terreny creditici, la inflació, encariment de matèries primes i mà d'obra, ademés de la incidència de la reestructuració de sectors com el tèxtil i l'automòbil i de l'ingrés dins el Mercado Común. Tot això obliga a un Pla de reconversió de cara a la integració europea.

Les nostres mesures a curt plaç orienten a la creació d'una Comissió formada per les diferents forces socials i empresarials a fi de trobar una solució global, analitzant els sectors amb pervindre per iniciar les reconversions necessàries.

Com mesures urgents més primordials plantejem l'ampliació de crèdits a la PIME; ajudes creditícies als sectors industrials en vies de reestructuració; ampliació dels coeficients destinats a crèdits de la PIME per les Caixes d'Estalvis; afavorir la formació de Societats de Garanties Mutues; congelació de les taxes de la Seguretat Social i tramitació de moratòries; formació d'una Comissió Econòmica de la Generalitat encaminada a coordinar les mesures de protecció i ajuda a la PIME.

4. CONSTRUCCIÓ DE VIVENDES, ESCOLES I OBRES PÚBLIQUES

Es tracte de realitzar un programa d'obres públiques i equipaments col·lectius. A Catalunya hi ha una gran manca de serveis i equipaments, tant en el camp de l'ensenyament, sanitat pública i obres públiques. Aquest programa d'inversions haurà d'ésser finançat per mitjà de mecanismes no inflacionistes: reforma fiscal i recol·locació de recursos.

o Creació de nous llocs escolars

L'escolarització gratuïta i obligatòria és una exigència immediata que encara està lluny de realitzar-se. La taxa d'escolarització a Preescolar és d'un 70% i en BUP i FP del 75%, en EGB del 100%, però amb la meitat de les escoles no gratuïtes i amb un gran nombre d'alumnes per aula.

Davant d'aquesta situació proposem un Pla de Construccions escolars d'urgència, amb validesa durant 4 anys que proporcionaria 7.000 llocs de treball en la construcció i 3.500 llocs en el professorat.

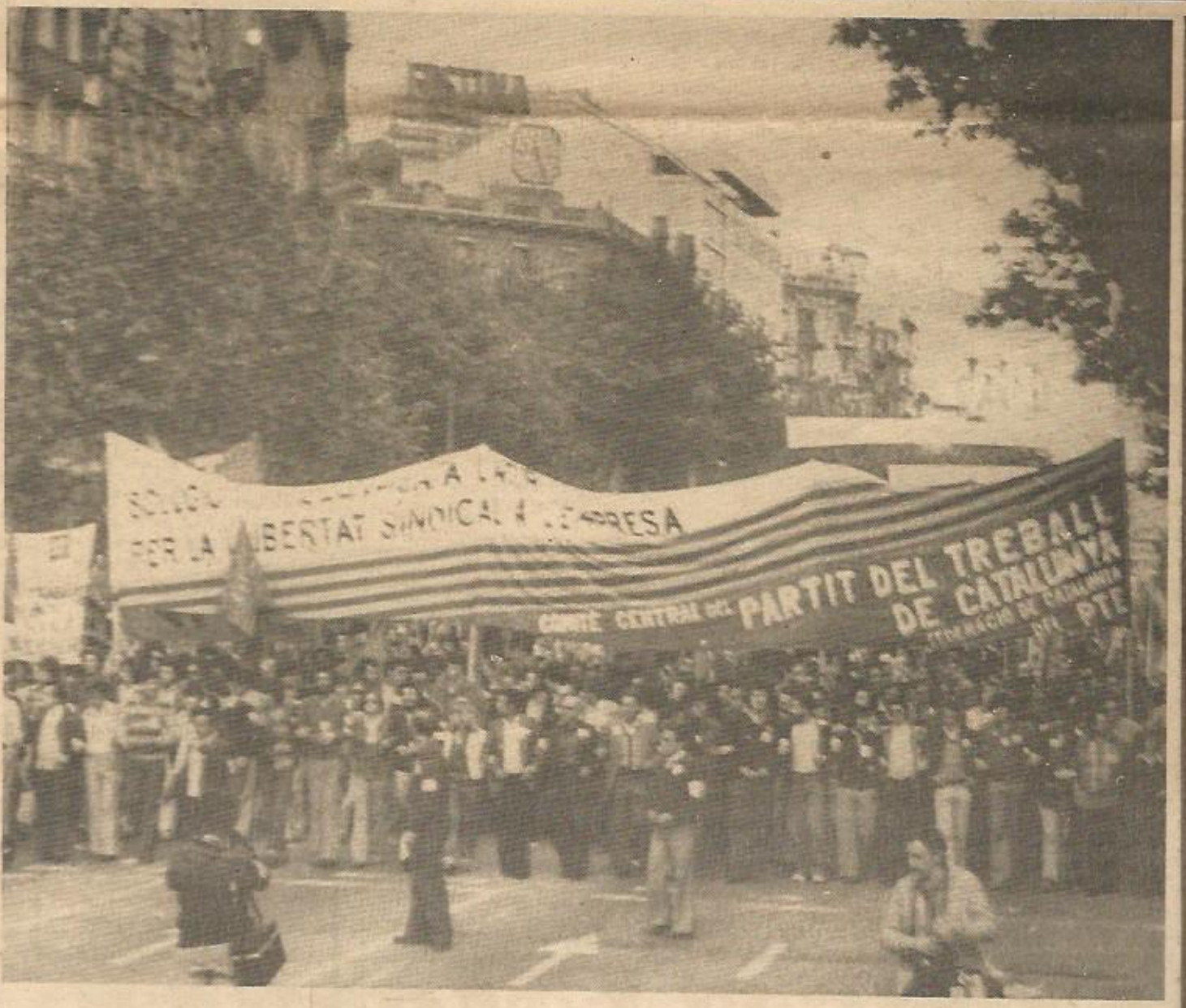
de millora de la xarxa de comercialització, rebaixar els preus dels automòbils més enmagatzemats, reducció de la jornada laboral, etc.

A mig plaç l'objectiu prioritari és la plena garantia del lloc de treball a l'actual plantilla de SEAT i els treballadors de la indústria auxiliar; això cal que vagi acompanyat de la presència de l'INI en SEAT, creació de les bases d'una independència tecnològica; control i intervenció de la Generalitat en el procés de reestructuració de la SEAT; i creació d'una comissió per la reestructuració i reconversió de la SEAT i de la indústria auxiliar.

3. MESURES DE RECOLZAMENT A LA PIME

La Petita i Mitjana Empresa té un pes determinant en la indústria de Catalunya. Segons estadístiques del INP de 1970: la petita empresa absorbeix el 45% dels treballadors, i la

BALANÇ GLOBAL DE LA NOSTRA PROPOSTA PER A 1979		Creació de llocs de treball
CREACIO DE 55.500 LLOCS DE TREBALL		
Objectius		
ASSEGUANÇA DE DESEMPLEU	Extensió de la cobertura de l'assegurança.	—
MESURES PER ALVIAR L'ATUR JOVENIL	Afavorir la contractació de mà d'obra juvenil, evitant discriminacions i instaurant el contracte de formació.	15.000
SECTOR TEXTIL SECTOR AUTOMOCIO	Reestructuració del sector i reconversió de certes línies de producció.	—
PLA DE CONSTRUCCIÓ DE VIVENDES	Pla de construcció de 80.000 vivendes, amb clara orientació cap a la satisfacció dels nivells més baixos de renda, de la demanda. Tot això en 1979.	15.000
LLOCS ESCOLARS	Avançar en la cobertura dels dèficits existents en Catalunya.	7.000 (Construcció) 3.500 (Professorat)
INVERSIONS EN OBRES PÚBLIQUES I EQUIPAMENTS GENERALS	Cobrir les inversions més urgents en Catalunya en quan a dèficits d'equipaments generals.	15.000
TOTAL DE L'EMPLEU GENERAT		55.500

12.000 de solars) es faria per mitjà de l'emissió del Deute Públic.

o Construcció de vivendes

El 35% de les nostres vivendes tenen menys del 65 m. quadrats i un 25% de les 525.000 vivendes fetes abans de 1942 son quasi be inutilitzables. Per d'altra banda, l'atur de la Construcció puja a més de 30% de l'atur total; en de nuclis urbans, com Barcelona, les despeses de la

vivenda suposen aprop de 30% del salari mig d'un treballador; a Catalunya hi ha un dèficit aproximat de 300.000 vivendes. Davant d'aquesta situació nosaltres proposem un Pla de construcció per 4 anys de 250.000 vivendes: 72.000 de promoció directa, 144.000 vivendes protegides i 24.000 vivendes lliures. La financiació d'aquest Pla es realitzaria per mitjà de: el INV Bco. Hipotecari, Crèdit a la Construcció i Caixes d'Estalvis.

Inversions en obres públiques i equipaments col·lectius

L'Estat ha de destinar 50.000 milions de pessetes en 1979 per començar a pal·liar el greu dèficit en Sanitat i Obres Públiques. Proposem l'eliminació de les més greus deficiències en equipaments urbans: abastament, sanejament, transports, mercats; dotació de serveis d'aigua, llum, il·luminació, a totes les poblacions ru-

rals, millora de les carreteres comarcals i locals; cobertura de les dotacions sanitàries necessàries.

La financiació d'aquest plans aniria a càrrec dels Presupostos Generals de l'Estat i la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori seria l'encarregada de canalitzar i ordenar la posta en marxa d'aquestes obres, amb les quals es crearia uns 15.000 llocs de treball en Catalunya durant 1979.

PER UNA ESCOLA CATALANA I DEMOCRÀTICA

Al juliol de 1936 els cartells de l'ensenyament duïen una frase que deia: ESCOLA NOVA POBLE LLIURE. Avui aquesta frase segueix de nou vigent. I segueix vigent també l'experiència d'aquells pocs anys en que a Catalunya van poder fer una escola a la nostra mesura. Moltes vegades elaborem alternatives, declaracions, documents, que parlen de la necessitat de transformar l'actual escola que hem heretat del franquisme. I quan fem això ens manca algun punt de referència, alguna experiència real que situï el model per a engegar un camí de canvi en l'actual estat de l'ensenyança, i que demostrï que aquest és possible.

Aquest camí el tenim, parcialment, amb l'actuació del Consell de Cultura de la Generalitat. Es cert que aquest no va solucionar tots els problemes, però si que es van iniciar, en la mesura que les circumstàncies ho permetien, una sèrie d'experiències molt importants, i a partir de la creació del C.E.N.U. (Consell de la Nova Escola Unificada) es va escolaritzar la població de Barcelona -totalment- i

es va elaborar un Pla General d'Ensenyament progressista i acceptable, encara avui, en molts dels seus aspectes. La participació directa dels sindicats d'ensenyants en la gestió i planificació de l'ensenyament i l'inici d'un important moviment de renovació pedagògica a nivell de mestres van ser els seus dos aspectes claus.

IGUAL QUE FA UNS ANYS, AVUI ES NECESSARI CANVIAR L'ESCOLA

Vivim, des del 6 de desembre, en una Espanya democràtica. Si més no, tenim una Constitució que sanciona un marc general democràtic. Però, ara és hora de començar a passar d'aquesta democràcia formal, a una democràcia real. I l'escola no ha d'estar al marge d'aquesta necessitat. Pares, mestres i ensenyants han d'unir els seus esforços per començar a treballar per la gestió i planificació democràtiques de totes les escoles de Catalunya.

Per tal de que això sigui possible és necessari que hi hagi, en primer

lloc, una legislació progressista a nivell de l'Estat, que concreti els aspectes ambigus de la Constitució i que senti les basses per aquesta nova escola democràtica. E segon lloc, és necessari que Catalunya tingui competències exclusives en ensenyament per a que aquest pugui estar arrelat al nostre entorn, sentant les bases per tal de satisfer les necessitats del poble català, amb una planificació descentralitzada que comenci a ser una escola veritablement catalana i democràtica.

Aquestes dues idees principals són les que el **Partit del Treball de Catalunya** ha pres com a eixos de la seva campanya i de la seva actuació política després de les eleccions. El **Partit del Treball** ha d'estar present al Parlament per a tenir la seguretat de que es defensaran unes lleis justes i democràtiques a nivell de l'Estat:

- Un Estatut de Centres que garanteixi la participació dels pares, ensenyants i estudiants en la gestió, organització i planificació de l'ensenyament, a tots els nivells: cal que

deixin de ser els de sempre, els qui ho decideixin tot.

- Un Estatut del Professorat que reculli les reivindicacions dels professionals de l'ensenyament, que estan interessats en transformar l'ensenyament i que lluiten per millorar les seves condicions de treball, i la qualitat de l'ensenyança.
- Una llei de Financiació que sancioni una escola gratuïta de veritat amb els mitjans econòmics necessaris per a dur-ho a terme i una igualtat d'oportunitats per a tothom, amb la construcció de centres públics i gratuïts per a tota la població.

I també cal que se senti la nostra veu, per evitar que ens retallin l'Estatut elaborat a Sau, que satisfà plenament les aspiracions del poble català en quant a l'ensenyament.

I per que tot això sigui possible es necessari en primer lloc que la veu d'una **esquerra diferent es senti al Parlament: la veu del Partit del Treball**. Avui es útil votar al PTC perque és garantia de que els nostres futurs

parlamentaris tiraran endavant i defensaran els interessos de la majoria de la població. Però amb això no n'hi ha prou, i el PTC treballarà igualment per:

- aconseguir al Parlament la unitat de totes les forces d'esquerra per a defensar aquestes alternatives democràtiques i progressistes i també per anar unint a tots els sectors (pares, ensenyants i estudiants) per

aquestes transformacions democràtiques, única garantia de que les lleis que defensem al Parlament puguin ésser realitat.

Entre tots, aconseguirem per a Catalunya una Nova Escola i et convidem a participar en aquesta tasca amb el teu esforç quotidià a l'escola i també amb el teu vot al PTC.

JOAN DOMENECH

Responsable d'ensenyament del Cte. Central del PTC i Candidat n.º 28 per Barcelona a les legislatives.

EL PARTIT DEL TREBALL EN TVE

1.ª Cadena

TVE: Dia: 22, a les 23.40. **Eladio García Castro**. - 10 minuts.
TVE. Programa Català: Dia 26, a les 16.35. **Manuel Gracia**. - 10 minuts.

2.ª Cadena

TVE: Dia 23, a les 19.00. **Pina-Lorente-Nazario**. - 10 minuts.

COMUNICATS. 1.ª Cadena

TVE: Dia 19, a les 23.30. 2 minuts.
Dia 27, a les 15.30. 2 minuts.
TVE. Programa Català. Días: 14, 22 y 27. En el "Informativo Miramar".
Entre les 13.45 y les 14.00. 1 minut.

EL PARTIT DEL TREBALL EN LA RADIO

RADIO NACIONAL D'ESpanya. EMISIO ESTATAL

Dia: 16, a les 20.30. 15 minuts.
Dia: 22, a les 14.45. 15 minuts.

RADIO NACIONAL Y RADIO JOVENTUT. EMISIO CATALANA

Dia: 26, a les 9.45. 10 minuts.
RADIO MIRAMAR: Días: 19, 21, 23, 26
RADIO SABADELL: Días: 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27
RADIO LLEIDA: Días: 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26
RADIO POPULAR DE REUS: Días: 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 26, 27
Programes de 15 minuts
Entre les 19.30 y les 20.30

COMUNICATS

EMISIO ESTATAL

Dia: 14, de 0.30 a 0.50. 2 minuts.
Dia: 20, de 0.30 a 0.50. 2 minuts.

EMISIO CATALANA

Radio Nacional y Radio Joventut

Dia: 14, a les 23.05. 1 minut
Dia: 19, a les 23.05. 1 minut
Dia: 22, a les 23.05. 1 minut
Dia: 27, a les 23.05. 1 minut

El PTC necessita la vostra ajuda econòmica

El PTC és un partit obrer que no disposa de fonts de financiació obertes a la seva disposició, ni de la riquesa personal dels seus militants per a finançar la seva campanya electoral.

La convocatòria precipitada de les eleccions ha impedit també un treball sistemàtic, a llarg termini, per tal de dotar-

nos d'aquests recursos econòmics.

El PTC presenta una història i un programa que son garantia plena de que una força d'esquerra diferent i de veritat, defensarà en el Parlament els interessos dels treballadors i del poble de Catalunya.

Us demanem, doncs, la vostra aportació econòmica per tal de cobrir les despeses

que suposà la nostra campanya electoral per tal de col·locar al Parlament una esquerra diferent.

Podem entregar les vostres ajudes econòmiques a tots els locals del Partit o bé a:

Compte Corrent d'ajut a la campanya electoral del PTC.
Nom: Banca Mas Sardà, c/ Casp, 51

A nom de Sebastià Arroyo

A TOTS ELS CIUTADANS

Demanem a tots els homes i dones de Catalunya que vulguin col·laborar amb el PARTIT DEL TREBALL com interventors de mesa electoral, apoderats o incorporant-se a altres activitats electorals, perque ens envien les dades següents:

1. Cognom		2. Cognom	
NOM		DNI	
Població		Edat	
Domicili		N.º	
Sexe		PTE	
POBLACIÓ		DISTRICTE	POSTAL
(lloc en que es electora)		TAULA	
Districte censal			
Esta inclòs en el cens?		SI	NO
Gràcies amb una creu el si en cas afirmatiu o el no en cas negatiu			

INSTRUCCIONS

INTERVENTORS.— La seva funció es controlar l'acte electoral, vigilat la autenticitat dels vots i l'exactitud de l'escrutini. Les persones que exerceixen aquesta funció han de estar incloses, necessàriament al cens.

APODERATS.— Són les persones que representaran al Partit en les meses que en cada cas se li assignaran.

Aquesta funció la podran desenvolupar aquelles persones que no estiguin incloses al cens.

NOTA: Tant els apoderats com els interventors tenen dret a un dia i mitj de festa pagada.

SEAT: VOTAR AL PTC

Per a que ens parlin de com es presenten les eleccions legislatives dins de la SEAT i de quina ha sigut l'activitat més important desplegada pel PTC dins de la fàbrica, ens hem entrevistat amb L'Antoni Mayo secretari polític del PTC a la SEAT i candidat número dotze per Barcelona i amb PASQUAL OLIVAS, membre del Comitè Executiu del PTC a la SEAT, president de la CSUT i candidat número deu per Barcelona.

Per als treballadors de SEAT, el tema dels Pactes de la Moncloa i la possible venda de la SEAT a la FIAT han sigut les qüestions més discutides i les que han preocupat més desde el 15 de juny. Ens podeu explicar quina ha sigut la postura del PTC en torn a aquests problemes?

Desde el 15 de juny, el PTC ha desplegat el màxim d'esforços per a clarificar als treballadors de la fàbrica, el significat real de tots els esdeveniments importants que s'han produït en el país i al mateix temps, hem posat en marxa un conjunt d'iniciatives per a defensar i millorar el nivell de vida i la seguretat del lloc de treball per a tots els treballadors.

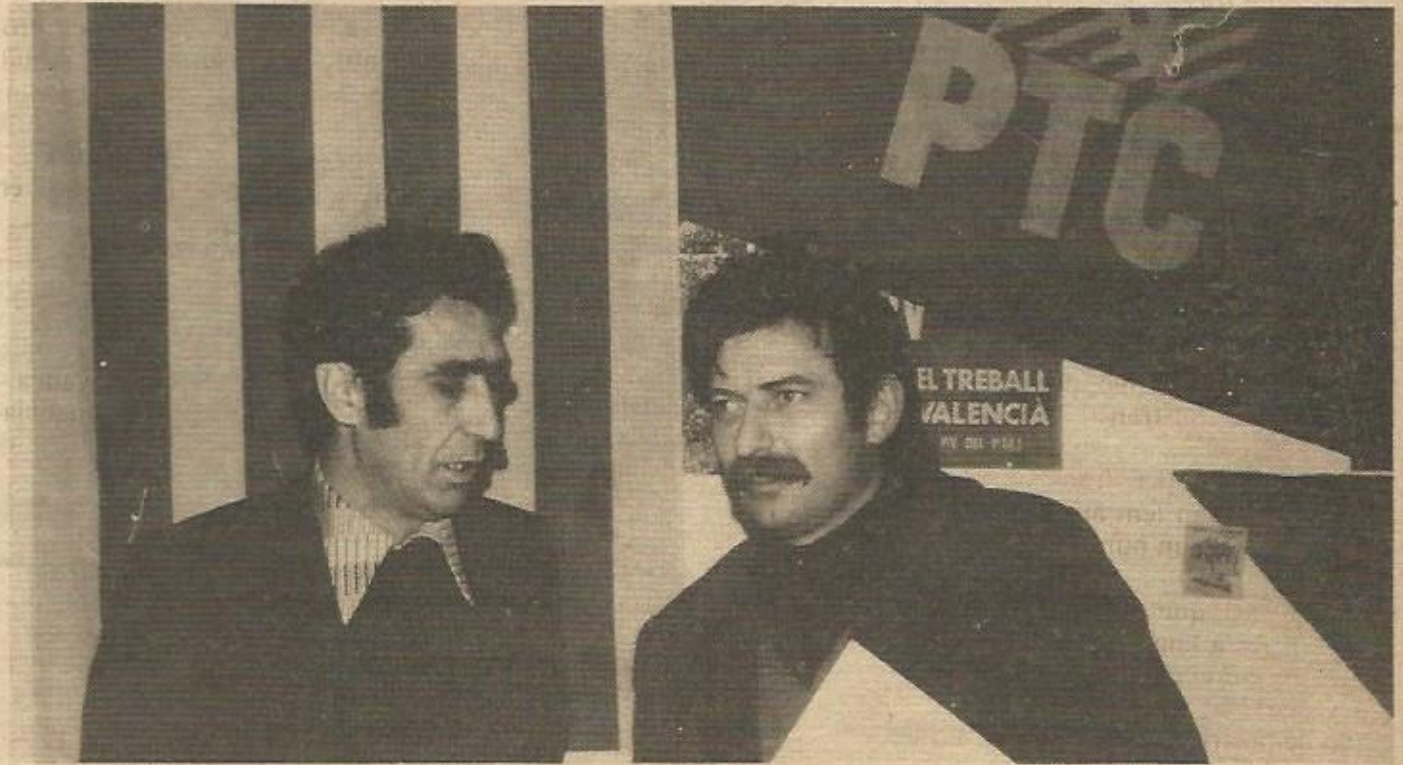
Hem desenvolupat una ferma batalla contra el Pacte de la Moncloa i els fets ens han donat la raó. Ara algunes forces que els van firmar reconeixen que durant l'any 1978, ha disminuït la capacitat adquisitiva dels salaris i ha augmentat l'atur.

Però l'important de la nostra actuació, ha seguit que hem contribuït a aixecar uns grans corrents d'oposició contra el Pacte. L'exemple de la SEAT és palpable per la consciència existent contra els Pactes Socials. Aquest ha seguit un factor important per a que aquest any no s'hagi firmat un nou Pacte, lo qual en principi és molt important per als treballadors.

Per una altra banda, en el tema FIAT-SEAT-INI, el PTC hem defensat que enfront a la política claudicant del Govern davant la multinacional FIAT, hauriem

d'unir a totes les forces polítiques i sindicals amb el fi de que els treballadors forméssim un bloc fort i unit per a oposar-nos a la venda a preu de saldo de SEAT a la FIAT. No obstant, hem trobat la resistència de algunes forces polítiques i sindicals (que han portat una política d'intentar marginar a determinades forces del procés de negociació amb la direcció) a que es formés un bloc unit, potser per por a que algú s'assabentés de possibles pactes secrets acordats a espatlles dels treballadors.

La nostra actitud en aquesta qüestió ha seguit ben clara, defensar sobre tot el lloc de treball dels companys de la SEAT i de les empreses auxiliars que treballen per la SEAT i elaborar una al-

ternativa a mig plaç per a la reestructuració de l'empresa, exigint la presència de l'INI, el disposar d'una tecnologia pròpia i la intervenció de la Generalitat en tot aquest procés.

Tota aquesta activitat que heu desplegat s'ha desenvolupat en mig de fortes controvèrsies entre les diverses forces polítiques i sindicals presents dintre de l'empresa? M'agradaria

que ens expliqués les raons d'aquestes discrepàncies

Per una part, el PTC defensa una política sindical de unitat de tots els treballadors, però no en abstracte, sinó sobre la base de les seves necessitats, de les seves reivindicacions, de la defensa en definitiva dels seus interessos immediats i futurs. Per aquesta raó, no podem estar a favor de la filosofia del Pacte de la Moncloa o dels Pactes Socials perquè atenten contra els interessos de la classe obrera.

Per això, quan hem plantejat l'unitat contra el Pacte, ens hem trobat amb forces de l'esquerra que defensaven tot el contrari, és a dir, que el Pacte de la Moncloa era bo i útil per a la classe obrera. Això ens va obligar al mateix temps que defensàvem l'unitat en torn a la plataforma reivindicativa i per la defensa de la capacitat adquisitiva dels salaris, a criticar a d'altres forces polítiques i sindicals i a més a més a fer-ho contínuament, però es que era dolent pels treballadors a fer una enèrgica oposició en contra del Pacte de la Moncloa que amb o sense contrapartides només ha portat penalitats pels treballadors?, es que el control de la TVE o de la Seguretat Social, haguessin impedit

l'augment de l'atur? El PTC sabem perfectament que la pròpia filosofia dels Pactes impedeix acabar amb la crisi a Espanya i així ha seguit reconegut inclús per alguns partits de l'esquerra que el van firmar.

Quina posició ha mantingut el PTC en torn a la negociació del conveni col·lectiu?

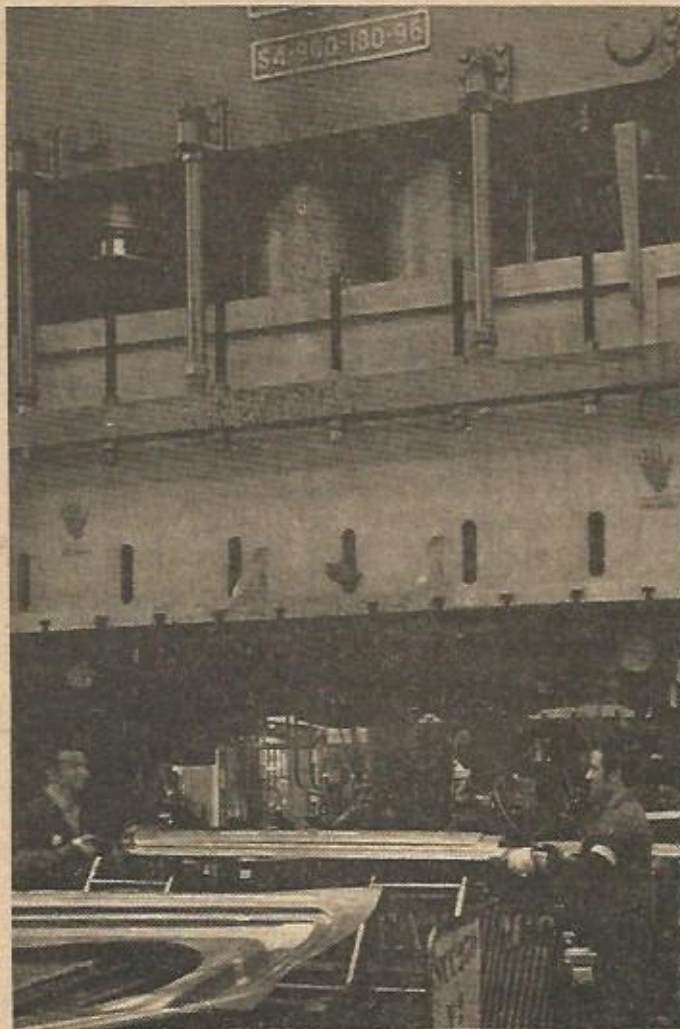
L'empresa des d'un principi ha optat una posició molt tancada sense oferir ni un centim d'augment. El PTC en front als que proposaven petites accions que fins ara no han donat cap resultat, hem defensat accions més dures, més contundents com la vaga legal indefinida, i que aquesta sigués revisable cada dia pels propis treballadors.

La nostra posició sempre va ser elevar la moral de lluita dels treballadors proposant accions importants i fen-les convergir amb les del ram del metall o d'altres sectors en lluita. Som contraris a petites i limitades accions, doncs sols ens porta al desgast inútil o a l'avorriment dels treballadors. Pensem sincerament que per a que l'empresa cedeixi una mica de la seva tancada posició, és necessari que els treballadors emprenguem accions continuades sense posar límits a la nostra movilització.

En quina mesura va a canviar per als treballadors, la presència del PTC dins del Parlament?

El PTC tanmateix, serà més útil dins el Parlament per una senzilla raó, perquè estarem en millors condicions per a donar a conèixer les nostres posicions i les nostres alternatives i perquè tindrem millor capacitat per a continuar defensant com fins ara ho hem fet els interessos de la classe obrera.

Per la mateixa raó que critiquem enèrgicament dins de la fàbrica i en d'altres llocs els Pactes Socials i denfensem un lloc de treball per a tots els aturats, el manteniment del poder adquisitiu dels salaris i que Catalunya tingui el seu Estatut d'Autonomia en benefici de tot el poble treballador. Nosaltres també serem una veu enèrgica i diferent dins del Parlament, per a que l'aire que es respira allí no sigui de portes tancades com en els temps de Franco o del consens i serveixi per a que les forces d'esquerra que han mantingut una postura de submissió, canviïn i donguin el seu suport a una autèntica política d'esquerres per a que la classe obrera recobri la seva confiança, aixequi la seva moral i s'uneixi per a conquerir un futur més digne i just.

CLAREDAT I FERMESA AL PARLAMENT AMB UNA ESQUERRA DIFERENT

L'HORA POLITICA

UN DECRET DESESTABILITZADOR

El darrer Decret-Llei "de protecció de la seguretat ciutadana" elaborat pel Govern de la UCD amb el suposat fi de combatre el terrorisme i la gran delinqüència, significa realment un retallament important dels drets fonamentals dels treballadors i dels ciutadans i constitueix un element clar de desestabilització i inseguretat ciutadana.

Segons el Decret-Llei, tots els ciutadans hem de justificar i adonar-se de fets com l'arrendament o la compra de vivendes. Qualsevol treballador que formi part d'un piquet d'informació pot veure's tractat (de la mateixa manera com ho han sigut aquests dies, 19 treballadors de Madrid) com terroristes i empresonats el temps que sigui. Determinats sectors de la joventut, marginats i en atur, poden veure's empentats a una delinqüència de molta més amplitud al estar assabentats de que poden passar-se un any a la presó i fer ús de les armes per evitar la seva detenció.

En canvi, un element positiu que hagués resultat de la introducció de l'apologia del terrorisme com un delicta, resta totalment diluït per la manca de concreció. A més a més el Decret-Llei no diu ni una paraula sobre l'altra amenaça de la democràcia i la seguretat ciutadana: l'apologia del golpisme que cada dia efectuen els portaveus de l'ultradreta que a més a més son autoritzades a presentar-se lliurement a unes eleccions democràtiques.

Amb tot això, un es demana quines són les veritables intencions del Govern en matèria de seguretat de tots els ciutadans? No pot haver cap dubte, que mesures com aquestes, solsament van a perjudicar la lluita dels treballadors per defensar una reivindicació tan justa i democràtica com és el mantenir el poder adquisitiu dels salaris i a més a més van a restringir les llibertats públiques reconegudes a la Constitució.

Combatre el terrorisme i el golpisme i assegurar la llibertat del poble espanyol no s'aconsegueix amb mesures desestabilitzadores d'aquesta natura, sinó adoptant les reformes i les mesures imprescindibles que

venim proposant el PTC en els casos de seguretat de l'Estat, aplicant la llei de manera rigurosa en contra dels apologistes del terrorisme, del golpisme i de l'alta traïció i posant en marxa actuacions disciplinàries en contra dels implicats en actes de desobediència en les Forces Armades i d'Ordre Públic.

Per a assegurar la llibertat, també és fa necessari una esquerra diferent.

EL CONSENS SEGUEIX FUNCIONANT

Una nova mesura arbitrària i discriminatòria s'ha produït. El Go-

vern amb el suport del PSOE i el PCE ha decidit distribuir els espais televisius per a la campanya electoral afavorint clarament a Coalició Democràtica, Unió de Centro Democràtic, Partido Socialista Obrero Español i Partido Comunista de España i perjudicant seriosament a les demés forces polítiques.

Mentre que els quatre partits citats intervendran a la 1.ª cadena i a hores de major audiència els demés partits entre els que es troba El Partit del Treball, es repartiran els espais entre la primera i la segona cadena, alguns d'ells sols en la segona, i a més a més intervendran en hores de menor audiència.

Amb aquestes mesures, molt clarament antidemocràtiques, que han merescut inclús la protesta de personalitats polítiques del PSOE i del PCE, les forces del consens (que, encara està vigent malgrat que s'havia anunciat el seu fi) obtenen avantatges substancials per a influir sobre els espectadors de TVE i no volen la presència en igualtat de condicions de partits que, com el PTE, diran clarament a tots els espanyols que aquestes forces ens van prometre l'or i el moro i després no van complir res.

Les forces del consens volen reduir l'audiència a la TVE del PTE que no sols ha demostrat amb paraules sinó també amb fets que avui és possible canviar les cosses perquè existeix una alternativa justa i viable i perquè a més a més existeix una esquerra diferent per aconseguir-ho.

ALBERT FERRE

AGENDA

SABADO - 17 de febrero

SANT PERE DE RIBAS. Barrio de Las Roquetas. Escuela Nueva. 19.30 h.

Hablarán: Antonio CABANES, Eulogio GARCIA (Director Escuela Nueva), Teodoro GIMENEZ, Francisco MARTINEZ, Jacinto CONDE.

MONTCADA I REIXACH. Aula Magna Colegio de Formación Profesional. 18.30 h.

Hablarán: Emilia AMAT, José M.ª MORENO, Nieves SANJOSE, Josep PAGES.

TURO DE LA PEIRA. Colegio Nacional Ramiro de Maeztu. 19 h.

Hablarán: Josep M.ª GORDILLO, Manuel ORDAS, Rosa RICO, José ORTIZ.

VERDUN (Barcelona). Colegio Nacional Cisneros. Final Vía Julia. 19 h.

Hablarán: Manuel GRACIA, Rafael del ROSAL, Angela DOMINGUEZ, Francisco BLANCO, Josefina CORREAS.

SANTA PERPETUA DE LA MOGUDA. Pabellón Polideportivo Municipal. 18.30 h.

Hablarán: Manuel AGUIRRE, Juan DIAZ, Marta CAMPOY.

CORNELLA. MITIN COMARCAL. Cine Avenida. 12 h.

Hablarán: Manuel GRACIA, Francisco CASERO (PT de Andalucía), Antonio PEREGRINA, Joaquín TORRES.

REUS. Barri Fortuny.

Hablarán: Josep Lluís MARTINEZ, Berta RAMOS, Rufo BELLON.

CALONGE (Gerona). Escola Rosselló. 19 h.

Hablarán: Juan José ATAZ, José VILCHEZ.

MASNOU. Escuela Nacional Mixta Ocata. 18 h.

Hablarán: Tarcisi ARAGO, Blas COLLADO, Pedro MACIA, Marisol.

ZONA FRANCA (Barcelona). Colegio Ramón Casas. 7 h.

Hablarán: Pascual OLIVAS, Daniel CANDO.

DOMINGO - 18 de febrero

HOSPITALET (Pubilla Casas). Cine Navarra. 12 h.

Hablarán: Manuel GRACIA, Calixto CORRAL, M.ª RUBIOL, Jaime AMADOR.

TRINIDAD VIEJA. Colegio Nacional Santísima Trinidad. 12 h.

Hablarán: José M.ª GORDILLO, Angela DOMINGUEZ, Melquiades GARCIA, José FERRANDIZ.

POLIGONO CANVELLAS (Barcelona). Colegio Nacional Eugenio D'Ors. 11 h.

Hablarán: Manuel AGUIRRE, Javier VITORIA, Rosa RICO, Antonio TORREGO.

BARBERA DEL VALLES. Cine Cooperativa. 12 h.

Hablarán: Nieves SANJOSE, Luis CARRASCO, SABARTES (SENADOR per l'ENTESA)

SANTA COLOMA DE GRAMANET. Polideportivo Viejo. Can Sistere. 12 h.

Hablarán: Manuel AGUIRRE, Enrique FARRO, Pedro RODULFO, Maria LUISA.

SABADELL. Teatro Municipal de la Farándula. 11.30 h.

Hablarán: Agustí VILLARROYA, Marta CAMPOY, José M.ª MORENO, Josep MANZANEDA, Josep BENET (SENADOR per l'ENTESA).

GELIDA. Colegio EGB Moncau. 12 h.

Hablarán: Antonio CABANES, Agustín VILLARROYA, Antonio PEREGRINA, Josep CALERO.

TARRAGONA. Barri Torreforte. 12 h.

Hablarán: Josep Lluís MARTINEZ, Berta RAMOS, Josep Lluís PEREZ CARNERERO.

HOSTALRICH (Gerona). Cine Municipal. 11.30 h.

Hablarán: Juan José ATAZ, José VILCHEZ.

LERIDA. Mitin Central de Campaña. Cine Victoria. 12 h.

Hablarán: Josep OLIVER, Xavier CLAVERIA i Agustí VILLARROYA.

PUEBLO NUEVO (Barcelona). Wad-Ras, P.º Triunfo

Hablarán: Elisa GRAU, Antonio MAYO.

CLOT (Barcelona). Cine Ducal. 12 h.

Hablarán: Alfonso PONS, Jaume ORPINELL, MINGUELLA.

MATARO. Escuela nacional Hnos. Bertomen. 11 h.

Hablarán: Carlos MARTI, Tarcisi ARAGO

LUNES - 19 de febrero

ALELLA. Casal Aulli. 19.30 h.

Hablarán: MINGUELLA, Tarcisi ARAGO, Blas COLLADO.

MARTES - 20 de febrero

VILANOVA I LA GELTRU. La Sala. 19.30 h.

Hablarán: Manuel GRACIA, Antonio CABANES, Jacint CONDE, Francisco MARTINEZ.

VELLVITGE (Barcelona). Aula de Cultura. 7 h.

Hablarán: Manuel AGUIRRE, Manuel RUBIOLS, Jaume AMADOR, Calixto CORRAL.

MIERCOLES - 21 de febrero

REUS. Barri Inmaculada. 20 h.

Hablarán: Josep Lluís MARTINEZ, Berta RAMOS, Rufo BELLON.

CALAFELL. Cine Oriente. 19.30 h.

Hablarán: Josep Lluís MARTINEZ, Berta RAMOS, Josep Lluís PEREZ CARNERERO.

ELS LOCALS DEL PTC

BARCELONA

COMITE CENTRAL DE CATALUNYA: C/ Caspe, 39, 3.ª 1ª.

Tlf. 318 31 24.

COMITE LOCAL DE BARCELONA: Gran Via, 672, Pal. 1ª. Tlf. 301 56 11.

ZONA NORD: C/ Canyameres, 10.

CLOT: C/ Clot, 59.

ZONA SUD: C/ Carretes, 42.

SANT ANDREU: C/ Pons i Gallarza, 12.

BADALONA: La Creu, 92. Tlf. 389 14 54.

POBLE NOU: C/ Venezuela, 167.

L'HOSPITALET: C/ Bóviles, 52, Entlo.

SANTA COLOMA: C/ Irlanda, 50, 1ª, 3ª.

SEAT: C/ Francia, 48 Alt. (Bellvitge).

BAIX LLOBREGAT

COMITE COMARCAL: CORNELLA: C/ Feliu i Codina, 12. Tlf. 376 74 02.

VILADECANS: C/ Sol, 9.

PRAT DE LLOBREGAT: C/ Polígono La Granja, Bloc 3, 10 (Sant Cosme).

SANT ANDREU DE LA BARCA: C/ Catalunya, 15, Entlo. 4ª.

SANT BOI: C/ Pintor Fortuny, 124.

GAVA: Final Rambla/Pompeu Fabra.

MARESME

MATARO: C/ Benet i Serra, Letra C.

VALLES OCCIDENTAL

SABADELL: C/ Sant Cugat, 66, A-B, 1ª, tlf. 725 05 05

VALLES ORIENTAL

MOLLET: C/ Roger de Lauria, 5, Baix, 2ª.

GARRAF

VILANOVA I LA GELTRU: C/ Sant Magin, 26.

LLEIDA

LLEIDA: C/ Cavellers, 11, 1ª, Tlf. 22 65 48-69.

GIRONA

GIRONA: C/ Norte, 13, 3.ª 2ª.

TARRAGONA

TARRAGONA: C/ La Nao, 18, 1ª.

REUS: C/ La Font, 9, 3ª.